

chap. 1
אסטר א

וְמִדֵּי וְכֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר כֹּא גָּבוֹא וְשָׂתֵּן, כֹּפֶלֶת
הַמֶּלֶךְ אֲזִישׁוֹרִישׁ וְמַלְכוֹתָה יִתְּנַצֵּל מִמֶּלֶךְ לְרֹעָתָה
אֶלְוָהָ מִמְּבָתָה וְלִשְׁמָעָ פְּתַגְּם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה
בְּכָל מַלְכוֹתָנוּ כִּי רְבָה הִיא וְכָל הַגְּשִׁים יִגְּמֹן יִקְרַב
לְבָעֵלְיָהָן כִּמְגָדוֹל וְעַל קָטָן וַיַּטְבֵּל הַדָּבָר בְּעִישָׁן
הַמֶּלֶךְ וְהַשְׁלָרִים וַיַּעֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ כָּדָבָר מִמְּוֹכָן וַיַּעֲשֵׂה
סְפָרִים אֶל כָּל מִדְּנֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מִדְּנָה וְמִדְּנָה
כְּכָתָבָה וְאֶל עַם וְעַם כְּלִיעּוֹת כִּיהוּת כָּל אִישׁ שָׁרֵר
בָּבִיאָתוֹ וְמִדָּבָר כְּלִיעּוֹן עַמוֹּ

אֶזְבְּרִים הָאֶלְהָה כִּשְׁר חִמְתָּה דְּמֶלֶךְ אֲזִישׁוֹרִישׁ
אָכַר אֶת וְשָׂתֵּן וְאֶת אֲשֶׁר עַשְׂדֵנָה וְאֶת אֲשֶׁר
צָגָר עַלְיָה וַיֹּאמְרוּ צָעָרִי הַמֶּלֶךְ מִשְׁׁרָתָיו יִכְּשֹׂא
לְמֶלֶךְ גָּעָרָת בְּתוּלוֹת טֻובָת מִרְאָה וַיַּפְקַד הַמֶּלֶךְ
פְּקִידִים בְּכָל מִדְּנֹת מַלְכוֹתָנוּ וַיַּקְבְּצָו אֶת כָּכָבָר
גָּעָרָה בְּתוּלוֹת טֻובָת מִרְאָה אֶל שְׁוֹעָן הַבִּירָה אֶל
בֵּית הַגְּשִׁים אֶל יְד הָגָא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שָׁמֵר הַגְּשִׁים
וְנִתְּנוּן תְּמִרְקִיָּהָן וְהַגָּעָרָה אֲשֶׁר תִּיעַב בְּעִישָׁן הַמֶּלֶךְ
גַּמְלָךְ תְּווֹת וְשָׂתֵּן וַיַּטְבֵּל הַדָּבָר בְּעִישָׁן דְּמֶלֶךְ
וַיַּעֲשֵׂה כֵּן
בְּשִׁוּשָׁן הַבִּירָה וְשָׁמוֹן מִרְדָּכִי בֶּן יָאִיר בֶּן שְׁמָעִי בֶּן
קִישָׁן אִישׁ יְמִינָה אֲשֶׁר דָּגָלָה מִרְוָעָם עַם

וּמְדִין וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לְאֶתְּתָּבָא וְשָׁתֵּי לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹשׁ
וּמַלְכוֹתָה יִתְּן הַמֶּלֶךְ לְרֹעָתָה הַטוֹּבָה מִמְּנָה. כַּן וְנִשְׁמַע פְתָגָם
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יִעַשׂ בְּכָל-מַלְכוֹתָה כִּי רְבָה הִיא וְכָל-הַגְּשִׁים
יִתְּנַצֵּל יִקְרַב לְבָעֵלְיָהָן לְמִגְדָּול וְעַד-קָטָן. כֹּא וַיַּטְבֵּל הַדָּבָר בְּעִינָה
הַמֶּלֶךְ וַיַּחֲרִיט וַיַּעֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ בְּדָבָר מִמְּכוֹן. כֹּב וַיַּלְחַץ סְפָרִים
אַל-פְּלִי-מִדְּנֹות הַמֶּלֶךְ אַל-מִדְּנָה וְמִדְּנָה בְּכַתְבָּה וְאַל-עַם וְעַם
כְּלָשׁוֹן ?הַיּוֹת כָּל-אִישׁ שָׁרֵר בְּבֵיתוֹ וְמִדָּבָר כְּלָשׁוֹן עַמּוֹן

chap. 2
 מגילת אסתר פרק ב

וְאַחֲרֵי הַדָּבָרִים הָאֶלְהָה כַּשְׁדָה חִמָּת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹשׁ זֶבֶן
אֲתִיחָשְׁתִּי וְאֶת אֲשֶׁר-עַשְׁתָּה וְאֶת אֲשֶׁר-גִּגְוָר עַלְיהָ. בַּ וַיֹּאמְרוּ
גָּעָרָה-הַמֶּלֶךְ מִשְׁׁרָתָנוּ יִבְקְשׁוּ לְמֶלֶךְ נִעְרָת בְּתוּלוֹת טֻובָת
מִרְאָה. גַּ וַיַּפְקַד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל-מִדְּנֹות מַלְכוֹתָה וַיַּקְבְּצָו
אַל-פְּלִי-גָעָרָה-בְּתוּלוֹת טֻובָת מִרְאָה אַל-שָׁוֹשָׁן הַבִּירָה אַל-בֵּית
הַגְּשִׁים אַל-יְדָעָה סְרִיס הַמֶּלֶךְ שָׁמֵר הַגְּשִׁים וַיַּתְּנוּן תְּמִרְקִיָּהָן
הַגְּשִׁים אַל-יְדָעָה אֲשֶׁר תִּיטְבַּח בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ תְּחִת וְשָׁתֵּן וַיַּטְבֵּל
* הַדָּבָר בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשֵׂה בָּן. דָּבָר יְהוּדִי חִדָּה
בְּשִׁוּשָׁן הַבִּירָה וְשָׁמוֹן מִרְדָּכִי בֶּן יָאִיר בְּוֹשָׁמָעִי בְּוֹקִישׁ אִישׁ
יְמִינָה. וְאֶשְׁר הַגָּלָה מִירוֹשָׁלַיִם עַם -

הָגָלָה אֲשֶׁר הָגָלָה עִם יְכִינָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר
הָגָלָה נִבְוֹכְדָנֵצֶר מֶלֶךְ בְּבָל וַיְהִי אָמַן אֶת הַדְּסָה
נִבְוֹכְדָנֵצֶר מֶלֶךְ בְּבָל זֶה וַיְהִי אָמַן אֶת הַדְּסָה הַיָּא
אָסְטָר בַּת-דְּדוֹ כִּי אֵין לְהָ אָב וְאָם וְהַגְּעָרָה
וְטוֹבָת מְرָאָה וּבְמִזְמָה אֲבִיה וְאֲמָה כְּקוֹזָה
וּבְאַקְבָּצָן גְּעָרוֹת רְבּוֹת אֶל שְׂוֹשָׁן הַבִּירָה אֶל יְהָ
גָּנִי וְתָכְקֹחָ אָסְטָר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל יְדָהָגִיא שְׁמָרָ
הַגְּשִׁים וְתִיְּטַב הַגְּעָרָה בְּעִינֵּינוֹ וְתִשְׁאַחַסְתָּ לְפָנֵינוֹ
וַיִּבְהָלֵל אֶת תְּמִרְוקִיָּה וְאֶת מִזְוָתָה לְתַת כָּה וְאֶת
שְׁבָעָה גְּעָרוֹת הַרְאִוּת לְתַת כָּה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁצַּחַד וְאֶת גְּעָרוֹתָה כְּלַשׁוֹב בֵּית הַגְּשִׁים כָּא הָגִיא
אָסְטָר אֶת עַמָּה וְאֶת מֻכְלָתָה כִּי מְרָדָכִי צָוָה עַל יְהָ
מְרָדָכִי צָנָה עַל יְהָ אֲשֶׁר לְאִתְגִּיד יְאָ וּבְכָל-יּוֹם וּיּוֹם
מְרָדָכִי מַתְהַלֵּךְ לְפָנֵי חֶצֶר בֵּית-הַנְּשִׁים לְלֹעֲט אֶת-שְׁלֹום
אָסְטָר וּמַה-יִעָשֶׂה בָּהּ יְבָ וּבְהָגִיעַ תָּרָגְעָרָה וְגְעָרָה כְּבוֹא
לְבָא | אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֹרֹושָׁ מִקְּזָן חִיוֹת לָהּ כְּדַת הַגְּשִׁים
שְׁנִים עַשֶּׂר חֲדַשָּׁ כִּי כְּנָן יִמְלָאוּ יְמִי מְרוּקִיָּה
חֲדַשִּׁים בְּשָׁמָן הַמֶּר וְשָׁחָה חֲדַשִּׁים בְּבָשָׁמִים וּבְתְמִרְוקִיָּה שָׁחָה
הַנְּשִׁים: יְג וּבָזָה הַגְּעָרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל-אֲשֶׁר בְּבִשְׁלָמִים וּבְתְמִרְוקִיָּה
תָּאמֶר יִנְתְּנוּ לְהָ לְבָא עַמְּה מִבֵּית הַנְּשִׁים עַד-בֵּית הַמֶּלֶךְ תָּאמֶר יִתְגַּזֵּן
מִבֵּית הַגְּשִׁים עַל בֵּית הַמֶּלֶךְ בְּעָרְבָה יְהָ בָּא

ובבקר היא עלה אל בית הנשים עלי אליך שעשנו
סריס המלך שמר הפליגים לא תבוא עוד
אל המלך כי אם חוף בה המלך וקראה בעם
ובתגלו תר אסתר בת אביהיל לד מרדכי
אשר לך לו לבת לבוא אל המלך לא בקישה
דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר
הנשים וגדי אסתר גשאת וחוץ בעלי כל ראייה
ותכלו אסתר אל המלך אושורוש אל בית
מלךו בזידיש העשייריה הו זידיש טבת בענין
על כל מלכו ויאהוב המלך את אסתר מכל
הנשים וגדי וחוץ ווסף כפכיו מכל תגולות וייעם
כתר מלכות בראותה וימליך תורת ושותי ויעש
מלך משתה גדוול לככל שרי ועבורי את מענה
אסטר והזזה למדינות עשה וידן משאות כיצד
מלך ובהקבץ בתגולות שניית ומרדי ישב בענין
ב אין אסתר מגחת מולדת ואת עמה כאשר צנה
עליה מרדכי ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה באשר
חיתה באמנה אותו. כא בימים ההם ומרדי ישב בשער המלך
מלך ומרדכי יושב בענין והרש שנייסריסי המלך קצף בענין ודריש
משמרי הסף ויבקש לשלח יד במלך אושורוש. שמי סריס המלך מושמי הסף ויבקש לענין
מלך אושורוש ויזדע הדבר למרדכי וינגד לאסתר

ובבקר היא שבת אל בית הנשים שני אליך שעשנו
סריס המלך שמר הפליגים לא תבוא עוד אל-המלך
כי אס-חפן בה המלך ונקראה בשם טו ובהצע
תר-אסטר בת-אביהיל דך מרדכי אשר לקחלו לבת
לבוא אל-המלך לא בקשה דבר כי אם את-אשר יאמר
הגי סריס-המלך שמר הנשים ותני אסתול נשאת טו
בעני קל-ראייה טו ותלקח אסתר אל-המלך אושורוש
אל-בית מלכו בחודש העשוי הו-חדש טבת
בשנת-שבע למלכותו. יז ויאהוב המלך את-אסטר
מכל-הנשים ותשא-הן וחסד לפניו מכל-הבטולות וישם
כתר-מלכות בראשה וימליך תחת ושתיה ייח ובעש
מלך משתה גדול לככל-שריו וצבריו את משתה אסתול
והנחה למדינות עשה ויתן משאת ביך המלך.
יט ובתקבץ בתגולות שניית ומרדי ישב בשער המלך
ב אין אסתר מגחת מולדת ואת-עמה כאשר צנה
עליה מרדכי ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה באשר
חיתה באמנה אותו. כא בימים ההם ומרדי ישב בשער המלך
מלך ומרדכי יושב בענין והרש שנייסריסי המלך קצף בענין ודריש
משמרי הסף ויבקש לשלח יד במלך אושורוש. שמי סריס המלך מושמי הסף ויבקש לענין
מלך אושורוש ויזדע הדבר למרדכי וינגד לאסתר

chap. 2
אסתר ב

המלך ותאמר אסתר למלך בעשם מרדכי ויבקש
אלבר רימצ'א ויתכו עזיהם על עץ ויכתב בספר
אחר

המלך ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: כי ויבקש מלך דברי הימים לפניו לאדרים האלה גמל המלך אחשורוש את המלך
וימצא ויתלו שנייהם על עץ ויבכתב בספר דברי הימים לפניו לאדרים האלה גמל המלך אחשורוש את המלך
המלך:

chap. 3
מנית אסתר פרק ג

יא אחר דברים האלה גמל המלך אחשורוש את המן
בוניהדרתא האגני וינשאחו וישם את כסאו מעל כל השרים
עבדי המלך אשר בשער המלך כמרדי מדוע אשר אותו בפ' וככל עברי המלך אשר בשער המלך ברכיהם
אתה עובר את מצות המלך ויהי באמրם אליו ים
ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן קראות הייעמדו
דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי וירא
[כאמրם] אליו יום ולא שמע אליהם ויגידו להמן
לראות היצמד דברי מרדכי כי הגד למלך אשר דניא יהודי
וזמה ויבז בעיניו לשלווה יד במרדי כבדיו כי
זה וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתכח זה וימלא המן
חמה פ' ויבנו בעיניו לשיחzel במרדי לבוד כי הגד לו
את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר
בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי זל בחודש הראשון
הוא חדש ניסן בשנת שטים עשרה למולך אחשורוש הפיל
עוגים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא
פור היה הగורל לפניו המן מיום | ליום ומחוץ לחודש המן
שנים עשר הו חדש אדר
אחשורוש ישנו עם אחד מפער
המן למלך אחשורוש ישנו עם אחשוד מפער
עישר הוא וחידש אדר